

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: E.D.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, čj. DSH/13242/15,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 3. 11. 2015, čj. DSH/13242/15, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

[I] Vymezení věci

Žalobou ze dne 30. 12. 2015, Krajskému soudu v Plzni doručenou dne 4. 1. 2016, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, čj. DSH/13242/15 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), pro nepřípustnost zamítnuto odvolání podané právnickou osobou Fleet Control, s.r.o., IČ 24149322, se sídlem Praha 1, Smetanovo

nábřeží 327/14, jakožto zástupce žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 16. 6. 2015, čj. MMP/123594/15 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“).

Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci uložena podle § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za využití § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona pokuta ve výši 1.500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

Žalobce připomněl, že správní orgán prvního stupně vyhotovil dne 16. 6. 2015 rozhodnutí čj. MMP/123594/15, sp. zn. SZ MMP/066054/15, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla. Žalobce podal dne 30. 6. 2015 prostou e-mailovou zprávou odvolání, kdy odvolání bylo v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno dne 7. 7. 2015 podáním e-mailové zprávy s uznávaným elektronickým podpisem vydaným certifikační autoritou PostSignum. Včasnost podání odvolání žalovaný nerozporuje. Odvolání podal žalobce prostřednictvím svého zástupce. Součástí podání odvolání ale nebyla plná moc prokazující udělené zmocnění. Zástupce žalobce správnímu orgánu prvního stupně na základě výzvy čj. MMP/161892/15 ze dne 15. 7. 2015 doručil podepsanou plnou moc. Správní orgán prvního stupně udělené zmocnění akceptoval, neboť dne 30. 7. 2015 zaslal zástupci žalobce vyrozumění o tom, že jeho odvolání bylo postoupeno žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Žalovaný následně výzvou čj. DSH/10014/15 ze dne 30. 9. 2015 vyzval zástupce žalobce k opětovnému doložení plné moci. Zástupci žalobce nebylo zřejmé, z jakého důvodu toto žalovaný požaduje, když spisový materiál řádnou plnou moc obsahoval, ale z právní opatrnosti podepsanou plnou moc doručil i žalovanému. Žalovaný poté vyhotovil napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce jako nepřípustné. Dle právního názoru žalovaného totiž nebylo prokázáno, že zástupce žalobce byl skutečně oprávněn jednat jménem žalobce již dne 30. 6. 2015. Na plné moci udělené žalobcem jeho zástupci je totiž uveden datum 16. 7. 2015, přičemž odvolání bylo podáno dne 30. 6. 2015. Vzhledem k tomu, že (dle žalovaného) zástupce žalobce nebyl dne 30. 6. 2015 žalobcem zmocněn, bylo odvolání podáno neoprávněnou osobou.

Žalobce byl toho názoru, že ačkoliv byla plná moc písemně vyhotovena až dne 16. 7. 2015, je zapotřebí na odvolání ze dne 30. 6. 2015 hledět jako na podané oprávněnou osobou. Lze se jen těžko domnívat, že by zástupce žalobce při podání odvolání jednal v rozporu se zájmy žalobce jen proto, že plná moc byla písemně vyhotovena o dva týdny později. Zástupce žalobce navíc musel mít k dispozici rozhodnutí, proti kterému se odvolával, neboť přesně specifikoval spisovou značku rozhodnutí, proti kterému odvolání směřovalo. Žalobce měl navíc za to, že plná moc doložená po podání odvolání dne 30. 6. 2015 (ač obsahovala datum 16. 7. 2015) zhojila nedostatek zmocnění zástupce žalobce při podání odvolání. K tomu se žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, čj. 6 Ca 157/2004-29, podle něhož „*jestliže ten, kdo vystupoval ve správním řízení jako zástupce*

účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek průkazu zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud by plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z tohoto dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřípustné“.

Žalobce považoval přístup žalovaného za projev přepjatého formalismu. Je logické, že v mnoha případech jedná zástupce účastníka řízení (ať už obecný zmocněnec či advokát) jménem zastoupeného ještě před tím, než byla písemně vyhotovena plná moc. Ne vždy datum na plné moci koresponduje s datem prvního úkonu, to ale neznamená, že např. soud zamítne žalobu podanou dne 1. 1. 2015 jen proto, že plná moc udělená advokátovi byla soudu doložena až 10. 1. 2015 a obsahuje taktéž datum 10. 1. 2015. Navíc je potřeba zdůraznit, že správní orgán prvního stupně si byl vědom toho, že by bylo absurdní vyžadovat po žalobci plnou moc s datem 30. 6. 2015, a udělené zmocnění akceptoval. Žalobce naopak odmítá, aby podepisoval antidatované plné moci, a udělil-li plnou moc svému zástupci, kterému ji předal, a následně po něm správní orgán vyžádal plnou moc opětovně, pak tuto musel logicky opětovně podepsat, a to s aktuálním datem dne, kterého tuto podepisoval. Na základě výše uvedeného měl žalobce za to, že odvolání podané dne 30. 6. 2015 jeho zástupcem bylo žalovaným nesprávně posouzeno jako nepřípustné.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 3. 2016 uvedl, že s argumenty obsaženými v žalobě nesouhlasí, neboť ze spisové dokumentace je zřejmé, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem, když žalobce i jeho údajného zmocněnce vyzval k doložení plné moci ve vztahu k podanému odvolání. V daném případě však neformuloval výzvu k doložení plné moci dostatečně jednoznačně tak, aby z ní vyplývala povinnost doložit existenci zmocnění k datu podaného odvolání, proto žalovaný přistoupil k realizaci výzvy opětovně a vyzval výzvou ze dne 30. 9. 2015, čj. DSH/10014/15, k doložení plné moci prokazující existenci zmocnění k datu podání odvolání ze strany údajného tehdejšího zmocněnce žalobce a usnesením čj. DSH/12108/15 stanovil za účelem předložení plné moci lhůtu pěti pracovních dnů. Výzva spolu s usnesením o stanovení lhůty byla doručena jak žalobci osobně, tak i jeho současnému zmocněnci (kdy však není prokázáno jeho oprávnění podat za účastníka řízení odvolání) a též zástupci tohoto zmocněnce Ing. M.J.

Na tuto výzvu i přes poučení o následcích nepředložení plné moci prokazující zmocnění k datu podání odvolání reagoval toliko zmocněnec odvolatele a předložil opětovně toliko plnou moc udělenou mu odvolatelem k zastupování až dne 16. 7. 2015, tedy neprokázal, že byl oprávněn jako zástupce za žalobce jednat i v den podání odvolání, tedy 30. 6. 2015 a následně odvolání doplnit 7. 7. 2015.

Žalovaný v podrobnostech odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se důvody vyhodnocení odvolání jako nepřípustného podrobně zabýval, na přijatých závěrech plně setrval a považuje je za správné a učiněné v souladu se zákonem.

Žalovaný zkonstatoval, že pokud žalobce skutečně zmocnil svého zmocněnce ke svému zastupování, a to i ve vztahu k podání odvolání, pak měl v souladu s výzvou

žalovaného existenci zastoupení prokázat. Pokud tak neučinil, musel si být, stejně jako jeho zmocněnec a zástupce tohoto zmocněnce, vědom toho, že odvolání bude ze strany žalovaného posouzeno jako nepřipustné, o čemž byl v předmětné výzvě poučen. V daném případě pak žalobce ani neuplatnil institut uznání úkonu učiněného v jeho prospěch jinou osobou než zástupcem za vlastní, tedy ani tímto postupem vady plné moci nezhojil.

K žalobcem namítanému rozsudku Městského soudu v Praze žalovaný uvedl, že nelze ověřit tvrzení žalobce, neboť předmětný rozsudek nelze vyhledat. Dále i v případě, že by v předmětném rozsudku byly skutečnosti, jež žalobce v žalobě tvrdí, pak tímto rozsudkem se necítí být žalovaný vázán a s jeho závěry se neztotožňuje. Opětovně odkázal na svou výše uvedenou argumentaci, rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje za zákonné a taktéž se domnívá, že i žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Žalovaný uzavřel, že existenci zmocnění bylo možné v daném případě akceptovat až od chvíle jejího doložení do budoucna (např. za účelem doručování rozhodnutí) a nikoli zpětně, tedy pro posouzení přípustnosti odvolání.

Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**

Vzhledem k tomu, že žalobcovo odvolání bylo zamítnuto jako nepřipustné, soud zaměřil svoji pozornost pouze na důvody oné nepřipustnosti [k tomu srov. závěry vyjevené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, čj. 5 As 2/2012 – 95 (k dispozici na www.nssoud.cz), kde kasační soud vyjevil mj. toto: „***V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného je tudíž správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřipustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto rozhodnutí odvolacího orgánu zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, www.nssoud.cz, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne***

30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 – 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 – 111, a ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 – 135, dostupné na www.nssoud.cz).“].

Text napadeného rozhodnutí je jednoznačnou oporou pro závěr, že žalovaný správní orgán se stran plné moci soustředil pouze na její datum, nikoliv na „kvalitu“ listiny (k tomu srov. str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí: „(...) Zdejší odvolací správní orgán odvolatelku i pana E.D. opětovně vyzval k předložení plné moci prokazující zmocnění ve vztahu k podání odvolání ze dne 30. 6. 2015 (email bez podpisu) doplněného odvoláním doručeným elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem dne 7. 7. 2015, avšak ani odvolatelka ani pan E.D. takovou plnou moc, která by prokazovala existenci zastoupení v době podání odvolání, nepředložili. Ze strany odvolatelky byla zaslána na základě předmětné výzvy toliko **plná moc** totožná s plnou mocí doručenou správnímu orgánu I. stupně dne 27. 7. 2015, **která je datována dne 16. 7. 2015**, a to i přes poučení, že pokud nebude doložena **plná moc prokazující zmocnění k datu podání odvolání, pak toto bude vyhodnoceno jako nepřípustné. Vzhledem k tomuto je tak irelevantní se zabývat formou plné moci jako takové, neboť tato na období podání odvolání nedopadá.**“). A právě bazírování na datu plné moci a závěry z něj vyvozené byly důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Názor žalovaného na věc se tedy dá shrnout tak, že plná moc s datem 16. 7. 2015 nemůže pokrýt úkon odvolání datovaného dne 30. 6. 2015 (a doplněného odvoláním doručeným elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem dne 7. 7. 2015). V tom se správní orgán mylí.

Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 11. 2005, čj. 6 Ca 157/2004-29 (jak případně připomíná žalobce), dospěl k následujícímu: „*Jestliže ten, kdo vystupoval ve správním řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek průkazu zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřípustné.*“ Uvedené závěry nebyly pozdější judikaturou správních soudů překonány. Krajský soud v Plzni nemá důvod se od nich odchýlit, a proto, vzhledem k vadným úvahám, které vedly žalovaného k zamítnutí žalobcova odvolání jako nepřípustného (viz výše), **zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. jako nezákonné a současně vyslovil, že se věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).**

[V] Náklady řízení

Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Žalobci byla přiznána náhrada důvodně vynaložených nákladů v částce ve výši **11.228,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby ve výši 3.100,-Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300,-

Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „advokátní tarif“). Za oceněné úkony právní služby se považují převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby. Odměna advokáta a náhrada advokáta byly navýšeny o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, tj. 1.428,-Kč, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 28. července 2017

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková